

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412216236
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6412216236.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, X. nad Y., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, občianske združenie, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, IČO 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, 040 13 Košice, o zaplatenie 1.086,41 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 21. 10. 2014, č. k. 10C/100/2014 - 79, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 138,90 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nárok navrhovateľa je premlčaný podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ako namietal vedľajší účastník na strane odporcu a následne aj odporca. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. zásady úspechu účastníkov vo veci a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného odporcu priznal ním uplatnenú výšku trov právneho zastúpenia.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Namietal, že v danom prípade účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše právnym zástupcom, bola zbytočná a neúčelná. Súd je ex offa v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 01.05.2014 a v súlade s ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie práva. Odporca, ako spotrebiteľ by dosiahol v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ nespochybňuje ústavné právo obsiahnuté v ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania a v danom prípade nespĺňa ani svoju podstatu. Právo na právne zastúpenie (právnou pomoc) treba odlišovať od práva na náhradu trov konania, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov.

Zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy. Ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o efektívnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania, poukazuje na konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, okresných aj krajských súdov. Paušálny vstup združeného zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, čo je dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p., pre ktorý výnimočne náhradu trov konania nemusí súd celkom alebo sčasti priznať.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť. Uviedol, že vedľajší účastník vstupom do konania naplnil svoj primárny účel, ochranu práv žalovaného spotrebiteľa.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Základná námietka navrhovateľa smeruje k tomu, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, resp., že účasť vedľajšieho účastníka v konaní (jeho právna pomoc) nebola v danom prípade vôbec potrebná, nakoľko súd je ex offio povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku ak ide o spotrebiteľskú vec. A premlčanie nároku aj bolo dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa.

Návrh na súd navrhovateľ podal dňa 30.11.2012. Vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom, občianske združenie, zahlásil svoj vstup do konania na strane odporcu dňa 20.05.2013. Výsledok konania svedčí o tom, že navrhovateľ uplatnil premlčaný nárok, ktorého premlčanie namietal vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu dňa 22.08.2014 vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa a následne vchádzajúc z názoru vedľajšieho účastníka aj odporca na pojednávaní. Navrhovateľ žaloval premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. Zmena právnej úpravy nastala počas súdneho konania, v zmysle ktorej je súd podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 povinný prihliadať na premlčanie. Toto zákonné ustanovenie v čase začatia súdneho konania ešte nebolo v platnosti.

Účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania a jeho právneho zastúpenia je nepochybne zrejma a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Postup okresného súdu je správny v tom, keď na daný prípad aplikoval a trovy právne posudzoval podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., úspechu účastníkov vo veci.

Vedľajšiemu účastníkovi vzniká právo na náhradu trov v závislosti od výsledku konania. Ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi (hlavnému) konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje, má právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu (teda rozsahu úspechu) aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník je treťou osobou, ktorá má právny záujem na víťazstve toho účastníka, ku ktorému sa pridružuje. Vedľajší účastník ostáva treťou osobou aj po vstupe do konania, ale má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník (hlavný), ku ktorému sa pridružil. Koná len sám za seba, všetky svoje úkony vykonáva svojím vlastným menom. Spor vedie hlavný účastník a súd

vždy z úkonov vedľajšieho účastníka prihliada len na také, ktoré pre hlavného účastníka znamenajú priaznivejší výsledok v spore. Vedľajší účastník je v konaní treťou osobou, ktorej súd v rozhodnutí vo veci samej nemôže priznať žiadne práva ani ukladať povinnosti. Pretože v konaní má rovnaké práva a povinnosti (procesnej povahy) ako účastník konania, znamená to, pokiaľ ide o náklady konania, že mu v prípade víťazstva môže byť priznaná náhrada jeho nákladov, a v prípade prehry môže byť zaviazaný k náhrade nákladov víťaznému účastníkovi. Úspešný vedľajší účastník sa nepodieľa na trovách úspešného účastníka (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane) a ani úspešný účastník sa nepodieľa na trovách úspešného vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane (na trovách, ktoré vznikli v konaní priamo vedľajšiemu účastníkovi, tieto trovy nemožno priznať účastníkovi). Uvedené platí aj opakom, v prípade, ak účastník nemal v konaní úspech, kedy potom nemal úspech v konaní ani vedľajší účastník zúčastňujúci sa konania na jeho strane.

Ustanovenie § 137 O. s. p. vymenúva trovy konania, medzi ktoré patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom takouto osobou je aj združenie. V cit. ustanovení je zákonodarcom implementovaná Smernica o ochrane spotrebiteľa č. 93/13/EHS, ktorá v čl. 7 stanovuje povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľov mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Týmto účinným prostriedkom je vstup občianskeho združenia do konania na strane spotrebiteľa a jeho postavenie vedľajšieho účastníka s procesnými právami. Umožniť na jednej strane občianskemu združeniu vstúpiť do konania, ale nepriznať mu, ak je v konaní úspešný, právo na náhradu trov, ktoré v konaní vynaložil, vrátane právneho zastúpenia, je popri už vyššie uvedenom aj nesprávnym výkladom čl. 7 citovanej Smernice o nekalých zmluvných podmienkach, čo v konečnom dôsledku by v praxi znamenalo, že združenie na ochranu práv spotrebiteľov by odrádzalo od vstupu do ďalších konaní, ale na druhej strane by dodávateľovi umožňovalo bez rizika voči spotrebiteľom naďalej uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky.

Z hľadiska účelnosti trov prvostupňový súd tieto v prejednávacom prípade priznal správne, keďže išlo o základné úkony právnej pomoci.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1, O. s. p. platí, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Ods. 2 cit. ustanovenia stanovuje, že ak sú trovy konania v drobných sporoch (§ 200ea - predmet sporu do 1000,00 eur, do 1.1.2013 išlo o sumu 500,00 eur) neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ust. § 150 O. s. p. ustanovenie upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p., či už podľa ods. 2 (v danom prípade sa ani nejedná o drobný spor - istina pohľadávky je 1.086,41 eur), alebo ods. 1, na ktoré znenie kládol dôraz odvolateľ, aj preto, že oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ je súčasťou nadnárodnej spoločnosti, jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok, k tomu má rozsiahly aparát, pričom je všeobecne známe, že pri podnikaní dosahuje značný zisk a jeho majetková sféra zaplatením priznanej náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi nebude ohrozená. Navrhovateľ žaloval premĺčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat' premĺčanie v dôsledku svojej neznalosti. I táto okolnosť je jednou z tých, ktorá vylučuje aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. v danom prípade.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., za použitia ust. § 151 O. s. p (ide o návrhové konanie).

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu. Náhradu trov neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu odvolacieho súdu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.